

Ἀπὸ τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΠΑΡΑΓΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Διὰ τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῶν βιβλίων ὁ ἄνθρωπος κατακλύζεται ὑπὸ χειμάρρου πληροφοριῶν, διὰ τὴν ἀξιοποίησην τῶν ὁποίων δὲν ἐπαρκεῖ πλέον ὁ ἐγκέφαλός του. Καὶ τοῦτο ὀδηγεῖ εἰς ἄλλο παράδοξον. Ἐνῶ ὅλοι παραπονοῦνται διὰ τὸ πλῆθος τῶν πληροφοριῶν, ὅταν πρόκειται νὰ λάβουν μίαν ἀπόφασιν οικονομικὴν, πολιτικὴν κλπ. βλέπουν, ὅτι στεροῦνται τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο καθοδηγητικῶν πληροφοριῶν. Ὁ λόγος τοῦ παραδόξου εἶναι ὅτι εἶναι ἀκόμη ἀτελεῖς αἱ μέθοδοι «συγκομιδῆς», ἀποθηκείσεως, τακτοποιήσεως καὶ ἐκ νέου ἀνευρέσεως, ὅταν θὰ ἀπαιτηθῆ, τῆς ἀπιθάνου πρώτης ὕλης, τὴν ὁποίαν συνιστοῦν αἱ πάσης φύσεως οικονομικαί, ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ πληροφορίαί. Τὴν πληροφορίαν δὲν εἶναι συχνὰ δυνατὸν νὰ συλλάβουν εἰς τὸ σύνολόν της, οὔτε τὸ βλέμμα, οὔτε ἡ ἀκοή. Ὅ,τε συλλάβουν συντήκεται μὲ τὰς ἀποθηκευμένας ἤδη εἰς τὸν ἐγκέφαλον γνώσεις καὶ ὅ,τι θὰ ἀποδοθῆ ἀργότερον δυνατὸν νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ μέρους ἔστω τοῦ συλλληφθέντος ὕλικου. Τὸν ἄνθρωπον, ἔρχεται τώρα νὰ συμπληρώσῃ ἢ ἠλεκτρονικὴ διερεύνησις, ὡς μέσον ὄχι μόνον ἀποθηκείσεως ἀλλὰ καὶ ἐπεξεργασίας—ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκεφάλου—τῆς πληροφορίας. Τὸ κατωτέρω ἄρθρον, τοῦ ὁποίου περιττὸν νὰ ἐξαοθῆ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ κάθε βιομήχανον, ληφθὲν ἀπὸ γερμανικὴν οικονομικὴν ἐπιθεώρησιν παρέχει μίαν συνολικὴν ἰδέαν τοῦ προβλήματος.

Κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ παγκόσμιος παραγωγή ἐφημερίδων, αὐξήθησα κατὰ 47 % ἔφθασε τὸ 1969 τὰ 21.5 δισεκατομμύρια τόννων χάρτου. Ἄνὰ τὸν κόσμον, ἐκδίδονται τώρα 60.000 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά.

Εἰς τὰ ὑπάρχοντα 200 ἑκατομμύρια βιβλία (τίτλους) προστίθενται κατ' ἔτος ἄνω τῶν 300 χιλιάδων.

Εἰς 30.000 εἰδικὰς ἐπιθεωρήσεις δημοσιεύονται κατ' ἔτος περὶ τὰ δύο ἑκατομ-

μύρια επιστημονικά και τεχνικά ἄρθρα και εἰς τὰ εἰδικὰ γραφεῖα κατατίθενται ἡμερησίως περὶ τὰ χίλια διπλώματα εὑρεσιτεχνίας.

Ἐπιπροσθέτως, τὰ ταχυδρομεῖα μεταφέρουν κάθε ἡμέραν ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἐπιστολάς, διαφημιστικά ἔντυπα κ.λ.π. Τὰ τηλέτυπα και τὰ τηλέφωνα δὲν σταματοῦν. Οἱ τοῖχοι εἰς τὰς πόλεις εἶναι γεμάτοι ἀπὸ διαφημίσεις. Οἱ σταθμοί, ραδιοφωνίας και τηλεοράσεως, ὁ κινηματογράφος, μεταδίδουν ἀδιακόπως πληροφορίας.

Ἄλλά, κατὰ τοὺς τελευταίους ὑπολογισμούς, εἰς τὰ 70 % τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἀπρόσιτα τὰ μέσα μαζικῆς ἐπικοινωνίας και τὸ ὑπόλοιπον 30 %, ἐνῶ πνίγεται κυριολεκτικῶς εἰς τὸ πέλαγος τῶν πληροφοριῶν, δυσκολεύεται ὀλοὲν περισσότερο νὰ ἐνημερωθῆ και νὰ συνεννοηθῆ.

Ἐνημερωτικὴ ἀνεπάρκεια τοῦ τύπου

«Ζῶμεν ἐκ δευτέρας χειρὸς» ὡς γράφει εἰς τὸ βιβλίον του «Ἡ προβληματικὴ τῆς δημοσιότητος εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν», ὁ γερμανὸς συγγραφεὺς Χέλμουτ Σέλσκυ. Αἱ γνώσεις μας περὶ τοῦ κόσμου στηρίζονται, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, εἰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ὁ τύπος μεταδίδει ἀτάκτως και χωρὶς ὀρθολογικὴν ἀξιολόγησιν, ἐνδιαφερόμενος κατὰ πρῶτον λόγον, ὡς νομίζει καθῆκον του, διὰ τὸ «ἀναγνώσιμον» και τὸ ἐντυπωσιακόν.

Ἐν τούτοις, ἡ ἱκανότης τῆς κοινωνίας νὰ δράσῃ, νὰ ἀντιδράσῃ και νὰ προλάβῃ κρίσεις εἰς κάθε πεδῖον — πολιτικόν, οἰκονομικόν, κοινωνικόν, ἐπιστημονικόν — ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐνημερώσεως τῆς.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας εἶναι νὰ ἐπισημαίνουσι τάσεις και νὰ ἀναφέρουσι περὶ αὐτῶν. Ἄλλά, ἐν ὄσῳ αὐξάνει ἡ δυσπιστία περὶ τὴν ποιότητα τῶν πληροφοριῶν, τὸ πλῆθος τῶν πληροφοριῶν ἐμποδίζει τὸν σχηματισμὸν γνησίας εικόνας περὶ τῶν γεγονότων. Γενικῶς ἡμπορεῖ νὰ λεχθῆ, ὅτι σήμερον γράφονται πάρα πολλά, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐνημέρωσιν οὐδὲ παρέχουσι τὴν εὐχέρειαν σαφοῦς προσανατολισμοῦ.

Και ἡ ἀνεπάρκεια εἶναι τόσον περισσότερον ἐπιζημία, ὅσον εἰς τὸν αἰῶνα μας, ἔχει ἀλλάξῃ τελείως ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα : «Ποῖος χρειάζεται τὴν πληροφορίαν;»

Τὰ ἀπολυταρχικὰ συστήματα τῶν παλαιότερων ἐποχῶν ἐστηρίζοντο ἐπὶ τριῶν βασικῶν ἀρχῶν : 1. Ὑπακοὴ τοῦ κατωτέρου. 2. Ἀνωτέρα μὸρφωσις και εὐρυτέρα ἐνημέρωσις τοῦ ἀνωτέρου. 3. Ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ἀνωτάτου νὰ ἀποφασίζῃ.

Ἡ ὀργανωτικὴ αὐτὴ πυραμὶς δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν πολιτικὸν και κοινωνικὸν τύπον τῆς συγχρόνου βιομηχανικῆς κοινωνίας. Τὸ ἐρώτημα δὲν εἶναι πλέον ποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ, ἀλλὰ ποῖος πρέπει νὰ γνωρίζῃ.

Χάσμα πληροφοριῶν μεταξὺ Εὐρώπης - Ἀμερικῆς

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐλέχθη κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι εἰς τὰ ἐπισημαινόμενα

μενα περί τεχνολογικού χάσματος μεταξύ Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης δὲν χωροῦν γενικεύσεις. Εἰς δεδομένους τομεῖς ἢ προκειμένου περί ὠρισμένων χωρῶν, ἢ Εὐρώπῃ οὐδόλως ὑστερεῖ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀπεκαλύφθη ὀλίγον ἀργότερον εἶναι τὸ διοικητικὸν χάσμα, τοῦ ὁποῖου ἓν ἐκ τῶν κυρίων κριτηρίων εἶναι τὸ χάσμα πληροφοριῶν.

Ὅρθως μία βιομηχανία ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν ἔχει ἐκλέξει ὡς κύριον διαφημιστικὸν σύνθημά της τὸ ἀκόλουθον : «Οἱ κακῶς πληροφορημένοι συνεργάται σας λαμβάνουν τὰς ἀκριβοτέρας ἀποφάσεις».

Ἡ ἐνημέρωσις, ἢ συναγωγή συμπερασμάτων ἐκ τῶν πληροφοριῶν, ἢ μεταποίησις τῶν ἀνακαλύψεων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας εἰς βιομηχανικὴν πραγματικότητα, εἶναι αἱ ἀποφασιστικαὶ ἀποστολαὶ τῆς συγχρόνου ἐπιχειρήσεως. Ὑπάρχει ἤδη ἡ πρόγνωσις ὅτι μέχρι τοῦ 1980 θὰ ἔχουν ἐξαφανισθῆ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὰ 80 % τῶν κυκλοφορούντων προϊόντων ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν των. Ἐν τούτοις, μέχρι σήμερον δὲν ἔχει διαμορφωθῆ συγκεκριμένη ἀντίληψις διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ 80 % τῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα θὰ παράγονται τὸ 1980.

Πλὴν τῆς τεχνικῆς, ἀποφασιστικὸς παράγων διὰ τὴν σύγχρονον ἐπιχείρησιν εἶναι ἡ ἀγορά. Ἀπόδειξις, τὰ τμήματα μάρκετιγκ, τὰ ὁποῖα ἱδρύνονται εἰς κάθε ἐπιχείρησιν, ἢ ὁποῖα θέλει νὰ λέγεται ἐπιχειρησις. Ἀλλὰ μάρκετιγκ σημαίνει τὸ νὰ εἶναι τις «πληροφορημένος» περί τῆς ἀγορᾶς καὶ νὰ ἐνεργῇ ἀναλόγως.

Πληροφορία ἀντικειμενικαὶ διὰ τὴν πορείαν τῆς οἰκονομίας, διὰ τὴν ἀκολουθημένην ὑπὸ τοῦ δημοσίου τομέως οἰκονομικὴν πολιτικὴν, διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς πελατείας, διὰ τὴν ἔκτασιν καὶ τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητάς της, διὰ τὰ δίκτυα διανομῆς, καὶ διὰ πλῆθος ἄλλων συντελεστῶν θὰ ἀποτελέσουν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν τὸ «μίγμα μάρκετιγκ» (marketing mix) τὸ ὁποῖον θὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἐπιχείρησιν εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας τοῦ προϊόντος καὶ ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσίν του εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ἡ πληροφορία ὀδηγεῖ εἰς ὀρθὰς ἀποφάσεις

Ὁ αἰὼν μας παλαίει μεταξύ δύο ἀλληλογορνοθοκοπουμένων στοιχείων. Ἀφ' ἐνὸς μᾶς κατακλύζουσιν χιονοστιβάδες πληροφοριῶν, τῶν ὁποίων εἶναι ἀδύνατος ἡ κατανόησις καὶ ἀξιοποίησις καὶ ἀφ' ἑτέρου διαπιστοῦμεν σπάνιν τῶν ἀπαιτούμενων δι' ἕκαστον συγκεκριμένον πρόβλημα πληροφοριῶν, ὥστε νὰ ὀδηγοῦμεθα εἰς ὀρθὰς ἀποφάσεις.

Εἰς τὸ βιβλίον του «Τὸ σύγχρονον βιομηχανικὸν κράτος» ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς οἰκονομολόγος Τζῶν Κέννεθ Γκαλμπραϊθ ὑπογραμμίζει, ὅτι ὅλαι αἱ σημαντικαὶ ἀποφάσεις, εἰς τὰς μεγάλας ὀργανώσεις, στηρίζονται ἐπὶ πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας εἶναι πλέον ἀδύνατον νὰ γνωρίζῃ ἓν μόνον ἄτομον, λόγῳ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου τεχνολογίας καὶ τοῦ πολυπλόκου τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, καθὼς καὶ τῶν συντελεστῶν τῆς ἀγορᾶς.

Ἡ κατοχὴ περισσοτέρων πληροφοριῶν «ἀντικειμενοποιεῖ» τὰς διαφορὰς

γνωμών και παρά τὸ ὅτι δὲν ὀδηγεῖ κατ' ἀνάγκην εἰς ὁμοφωνίας, διευκολώνει τὴν διατύπωσιν συγκεκριμένων διαζευκτικῶν συμπερασμάτων καὶ λύσεων.

Καὶ ὅ,τι λέγεται διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἰσχύει καὶ διὰ πᾶσαν μείζονα ὀργάνωσιν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν κρατῶν.

Ἡ ποιότης τῆς διοικήσεως ἐπιχειρήσεων

Ἡ ποιότης τῆς διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, εἶναι κατὰ μέγα μέρος συνάρτησις τοῦ πλήθους, τῆς ποιότητος καὶ τῆς ποικιλίας, τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας διαθέτει καὶ τῆς μεθοδολογίας τῆς ἐκμεταλλεύσεώς των. Μία βιομηχανία ἀναγκάζεται ἕνα πρῶτὸ νὰ θέσῃ εἰς ἀχρηστίαν καινούργη ἐξοπλισμόν, ἀξίας ἑκατομμυρίων, προοριζόμενον διὰ τὴν παραγωγήν νέου τινὸς προϊόντος. Τί συνέβη; Τῆς ἦλθον ἀργὰ αἱ πληροφορίες διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἀνταγωνιστῶν εἰς τὴν ἀγοράν καὶ διὰ τὴν κατάστασιν σχετικῶς μὲ τὰ διπλώματα ἐφευρετηρίας. Ἀνάλογοι περιπτώσεις εἶναι συχόταται εἰς τὴν καθημερινὴν ἐπιχειρηματικὴν ζωὴν.

Παράλληλος πρὸς τὴν κατανόησιν τῆς σημασίας τῆς πληροφορίας εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν, εἶναι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν συγκέντρωσιν, τὴν ταξινόμησιν, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἡ ἠλεκτρονικὴ διερεύνησις, ἡ ὁποία ἀντικατέστησε τὴν καρτέλλαν καὶ τὰς ἀρχαιοθῆκας, ἀποτελεῖ ἔξοχον πρὸς τοῦτο ὄργανον. Ἐπιχειρήσεις, ἔθνη καὶ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ ἐπενδύουν σήμερον τεράστια κεφάλαια διὰ τὴν συλλογὴν, ταξινόμησιν καὶ ἀξιοποίησιν τοῦ κάπως ἀσυλλήπτου καὶ ὅμως τόσον ἀπαραίτητου ὕλικου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται πληροφορία.

Ὁ θεσμὸς τῶν τραπεζῶν πληροφοριῶν

Ἡ «ράπεζα πληροφοριῶν» εἶναι ὁ ζωτικὸς ὀδηγὸς τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὸν προγραμματισμὸν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεώς της, διότι αὐτὴ θὰ δώσῃ, ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, τὰ ἀναγκαιοῦντα, ὑφ' οἷαν μορφήν ἀπαιτοῦν αἱ ἐκάστοτε περιστάσεις καὶ θὰ ἀφίση εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸν ἀπαραίτητον χρόνον νὰ σκεφθοῦν.

Κατανοοῦσαι τὴν σημασίαν τοῦ ἀμέσως διαθέσιμου τῶν ἀπαραίτητων πληροφοριῶν, ἔνδεκα μεγάλοι ἐυρωπαϊκαὶ χημικαὶ βιομηχανίαι, ἴδρυσαν, καίτοι ἀνταγωνιζόμεναι ἀλλήλας, κοινὴν Διεθνή Ἑταιρίαν Ἐνημερώσεως ἠλεκτρονικοῦ κέντρου συγκεντρώσεως ἐπιστημονικῶν, τεχνολογικῶν, τεχνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν πληροφοριῶν, τοῦ ὁποίου ὁ «θησαυρὸς» θὰ εἶναι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν προστιτὸς εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις - μέλη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν τριῶν Ἑυρωπαϊκῶν Οἰκονομικῶν Κοινοτήτων ἐξετάζει τὰς δυνατότητας δημιουργίας, διὰ τοῦ νεωτάτου ἐξοπλισμοῦ καὶ τῶν τελευταίων μεθόδων, κέντρου οἰκονομικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν πληροφοριῶν, καλύπτοντος τὸν κοινοτικὸν χρόνον. Τοῦτο θεωρεῖται ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς

διαμορφώσεως ίδιας βιομηχανικής πολιτικής και αναπτύξεως και υποβοηθήσεως του διεθνούς ρόλου της Εθρωπαϊκής Κοινότητας.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν τὸ ἐπίσημον Πρακτορεῖον Εἰδήσεων, ὄρισμένοι οἴκοι ἐκδόσεων, καθὼς καὶ ὄργανισμοὶ ραδιοφωνίας καὶ τηλεοράσεως ἱδρυσαν εἰδικὸν ἠλεκτρονικὸν κέντρον πληροφοριῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἀντιστοιχῶν κέντρων μαζικῆς ἐπικοινωνίας. Ἀνάλογον κέντρον ἔχει ἱδρυθῆ εἰς τὴν Φραγκοφούρτην ὑπὸ τῶν διαφημιστικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸ κόστος καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς πληροφορίας

Ἐν τῷ μεταξυ, παρατηρεῖται ὅτι εἶναι πλάνη νὰ ὑποθεθῆ, ὅτι αἱ νέαι μέθοδοι συγκεντρώσεως καὶ ἀρχειοθετήσεως πληροφοριῶν εἶναι ὀλιγώτερον δαπανηραὶ τῶν παλαιῶν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν νέων μεθόδων εἶναι τόσον διάφορος εἰς ποιότητα, ὥστε δύναται νὰ λεχθῆ, ὅτι δὲν ὑπάρχει μέτρον συγκρίσεως μὲ τὰς παλαιάς. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ αἱ δαπάναι εἶναι μεγάλαι καταλαμβάνουσαι ἄρκετὰ ἑκατοστὰ τοῦ συνόλου προϋπολογισμῶν ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνολογικῆς ἐρεῦνης τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ὀργανισμῶν τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν τῆς Δύσεως. Ὑπάρχει πάντως θετικὴ σχέσις μεταξυ δαπανῶν καὶ προσδοκωμένων ὠφελημάτων.

Εἰς τὸ μέλλον θὰ ὑπάρχουν «ἀρχειοθέται - μηχανικοὶ» ἱκανοὶ νὰ ἐπεξεργάζωνται τὸ πληροφοριακὸν ὕλικόν, ἰδιαιτέρως τὸ τεχνικόν καὶ νὰ καθιστοῦν κατάλληλον πρὸς ἠλεκτρονικὴν ἀρχειοθέτησιν. Παραλλήλως, καθῆκον τῶν πανεπιστημίων θὰ εἶναι νὰ συντάσσουν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κράτους καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, εἰδικὰς περιλήψεις τῶν σπουδαιότερων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ἐγγράφων πρὸς ἀρχειοθέτησιν.

Περὶ τὸν νὰ λεχθῆ, ὅτι ἡ συγκέντρωσις, ἀρχειοθέτησις καὶ πώλησις πάσης φύσεως ἐπιστημονικῶν, τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν πληροφοριῶν, θὰ ἀναπτυχθῆ βαθμηδὸν εἰς τεραστίαν ἐπιχείρησιν καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως. Τὸ ἴδιον θὰ συμβῆ καὶ μὲ τὰ ἐπαγγέλματα, δικηγόρους, ἰατρούς, ἀρχιτέκτονας, χημικοὺς κλπ. Ἀπὸ τοῦδε ἤδη ἡ ζήτησις «προγραμματιστῶν» καὶ ἄλλων εἰδικῶν τῆς ἠλεκτρονικῆς διερευνήσεως ἐμφανίζεται, διὰ μακρὸν χρόνον ἀκόρεστος.

Πολύτιμος «πρώτη ὕλη» τῆς προόδου

Αἱ μέχρι σήμερον πρόοδοι τῆς τεχνικῆς ἐπιτρέπουσι νὰ προβλεφθῆ, ὅτι ἡ διὰ μαθηματικῶν μεθόδων κατεργασία τοῦ ἠλεκτρονικῶς ταξινομημένου πληροφοριακοῦ ὕλικου, θὰ καταστήσῃ εὐκολωτέραν τὴν πρόγνωσιν τῶν τάσεων τοῦ μέλλοντος καὶ ἡ μελλοντολογία θὰ ἀποτελέσῃ ἰδιαιτέραν ἐπιστήμην ἢ ὅποια θὰ διευκολύνῃ τὰς ἀποφάσεις εἰς κάθε τομέα τῆς πολιτικῆς.

Ἐν ὀλίγοις, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ πληροφορία, ἢ ἄλλως γνῶσις θὰ ἀποτελέσῃ τὴν σπουδαιότεραν «πρῶτην ὕλην» διὰ τὴν διάπλασιν τῶν κοινωνιῶν τοῦ μέλλοντος. Ἡ ὑπαρξις, ἡ ἀπόδοσις, ἡ συναγωνιστικότης καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀνάπτυξις ἐνὸς βιομηχανικοῦ κράτους θὰ ἐξαρτᾶται εἰς μέγαν βαθμὸν ἐκ τοῦ πη-

θους, τῆς ποιότητος καὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ πληροφοριακοῦ ὕλικου του.

Ἡ πληροφορία ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, καθίσταται «ἄπλον», ποῦ θὰ χρησιμοποιηθῆ εὐρέως εἰς ὅλας τὰς σφαίρας τῆς ἀνθρώπινης δράσεως διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐξυπηρετουσῶν τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρατηγικὴν τῶν κρατῶν, τῶν ὀργανισμῶν, τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ ὀρθὴ καὶ κατ' ἀποδοτικὸν τρόπον χρησιμοποίησις της, θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν ὀλοῦν τελειωτέρων μηχανισμῶν ἐπεξεργασίας, κατατάξεως καὶ συναρτήσεως ἑνὸς ὄγκου δεδομένων, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ὁποίων ἐκφεύγει τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκεφάλου καὶ ἀπαιτεῖ ὀλοῦν πολυπλοκωτέρους ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστὰς καὶ διερευνητὰς, διὰ τὴν συναγωγὴν συμπερασμάτων καὶ τὸν προσδιορισμὸν ἀποφάσεων, ποῦ θὰ κατευθύνουν τὴν πολιτικὴν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος.